

Daniel Prokop *Slepé skvrny*

Proč se bojíme cizinců

Mapka z Eurobarometru, která proletí každý rok médii, je šokující. Zatímco v Evropě by bylo akceptovatelné pracovat s muslimem pro sedmdesát procent lidí, v Česku je to jen kolem čtvrtiny. Polovině Evropanů by nevadilo, kdyby měl jejich potomek vztah s muslimem či muslimkou, v Česku je to jen okolo deseti procent. A nejde jen o muslimy — Češi se podle výzkumů extrémně odlišují i v tom, že by nechtěli pracovat a své dítě vidět s černochy, Asiaty, židy, příslušníky lgbt minority. Dokonce jim nejvíce vadí i katolíci a ateisté.

V člověku z jednoho z nejateističtějších států Evropy začíná hlodat pochybnost. A skutečně, značně medializovaný výzkum Eurobarometru obsahuje zásadní metodickou chybu. V angličtině má totiž desetibodová škála, na níž respondenti hodnotí zmíněné otázky, krajní body 0 „not comfortable at all“ až 10 „completely comfortable“. Dalo by se to přeložit jako „velmi by mi to vadilo“ až „vůbec by mi to nevadilo“. Čeští překladatelé však bůhvíproč respondentům nabízejí škálu „velmi nepříjemné“ až „zcela příjemné“. Spojení „zcela příjemné“ zní zvláště, ale hlavně má jiný význam. Jak mi může být zcela příjemné pracovat s hypotetickým ateistou či to, že by s hypotetickým ateistou chodila má dcera, když ho vůbec neznám? Člověk, který není rasista a nestylizuje se, dává na české škále známky okolo 5—7, na původní zahraniční okolo 8—10. Zkrátka mu to nevadí. A Eurobarometr bere za pozitivní nexenofobní postoj součet hodnot 7—10, kterých pak Češi logicky tolik nedosahují. V hodnocení všech minorit tak vycházíme výrazně hůře než Poláci a Maďaři. Konkurují nám jen Slováci. Hádáte správně — i tam přeložili škálu špatně. Je trochu nuda začít kapitolu rozbořem chyb ve výzkumu. Tento však výrazně ovlivňuje veřejné mínění. A není jediný podobně problematický. (str.93)